

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ?

ИГРИ И ЗАБАВИ

ИНТЕРЕСНИ НЪЩА

— Според американските вестници, въ Розарио, Аржентина, е починала нѣкоя си Секундина Хередия, 130 годишна, вѣроятно, най-старият човѣкъ на свѣта.

— Гражданинѣ на Лондон били изненадани, като видѣли завчера единъ лѣвъ въ такси. Лѣвътъ билъ опитоменъ и поканенъ като радио звезда—ангажиранъ да реве предъ микрофона, по желание на многобройните радио-абонати. Дресираният лѣвъ получава за всѣко предаване къмъ 4,000 лв.

— Въ единъ нѣмски разсадникъ е полученъ новъ сортъ ягоди, който дава първа реколта презъ юний, презъ юлий дава втора, презъ септемврий—трета, а като се пренесатъ растенията въ парникъ, презъ декемврий даватъ и четвърта реколта.

— Държавната химическа лаборатория въ Германия е установила, че при температура отъ нула градуса яйцата могатъ да се съхраняватъ цѣла година, безъ ни най-малко да се повредятъ.

Твоята сестричка я заболѣло гърлото. Ако нѣмашъ подъ ржка джебна батерейка, запали свѣщъ и я прилепи до една сребърна или никелирована лъжица и ти ще можешъ да разгледашъ гърлото на болната.

ЧОВѢКЪТЪ СЪ ДВА МОЗЪКА

Голѣма сензация е произвелъ въ Австралия единъ жителъ на града Сидней, който билъ въ състояние да изпълнява въ едно и сѣщо време две различни работи.

Той можелъ да пише едновременно, съ лѣвата и дѣсната ржка, два различни текста или да рисува два различни портрета.

Като дете той пишелъ съ лѣвата ржка и родителитѣ му го приучили да си служи съ дѣсната. Тогава той почналъ да си служи съ дветѣ ржце едновременно. Сиднейцитѣ го наричали „Човѣкътъ съ два мозѣка“.

Много учени сж правили опити съ този човѣкъ, когото считатъ като едно чудо на природата.

60-ГОДИНИ СВОБОДНА БЪЛГАРИЯ

отъ Н. П. Камчийски

е най-новата книга, въ която малѣкъ и голѣмъ ще намѣрятъ ценно историческо четиво.

За нашитѣ читатели 40 лв. Доставка:

А. Д. „Периодиченъ печатъ“

ул. „15 Ноемврий“, 5 — София.

Дѣдо Деню влѣзе въ кѣщи. Отиде при шарения сандѣкъ и извади отъ него бѣлата кърпа, завързана съ три вѣзли. Развърза ги. Блѣснаха новички сребърни пари. Изсипа ги дѣдо Деню на ржката си. Звъннаха паритѣ. Зарадва се той и отиде засмянъ при баба Гина.

— Ще отида въ града, Гино. Време е вече.

— Не е ли рано, Деню?

— Не е. Време е. Па и днесъ има пазаръ.

— Ама хубава да купишъ. Бѣла съ кафяво около муцунката. И кротичка да бжде. Много млѣко да дава.

— Ехъ, Гино, каква крава ще ти купя... за чудо и приказъ... Втора като нея нѣма да има въ селото!

Свѣтнаха очитѣ на бабата.

— Азъ ще ѝ приготвя обора. На чистичко да дойде. И сѣнце ще ѝ събера.

Тръгна дѣдо Деню за града. Върви и си мисли за бѣлата кравичка и за голѣмата радостъ на баба Гина.

— Каква крава ще ѝ купя!.. Чудо... — шепне той.

Стигна дѣдо Деню въ града. Отиде право на пазаря. Обикаля, гледа и не знае, какво да направи. Крави много. Коя отъ коя по-хубави, по-шарени, по-кротички. Не можъ старецътъ да си избере. Всичкитѣ му харесватъ.

Умори се отъ ходене и гледане. Спрѣ се да си почине и да погледа, какъ на едно мѣсто играеха на въртележка. Слагатъ хората пари, а единъ ще завърти малкото стѣклено топче. Ще се спусне то да обикаля, докато се умори, па хлътне въ нѣкоя отъ дупчицитѣ.

Бѣло, червено... 1, 2, 5...

Едни печелятъ, други губятъ. Малкото топче се върти.

Унесе се дѣдо Деню въ играта. Гледа хората, гледа малкото топче, паритѣ... Поиска му се и нему да си опита късмета. Извади едно левче и

Кравичката на дѣдо Деню

Разказъ отъ Цвѣти Ивановъ

страхливо се приближи. Сложи го на червено.

Завъртѣ се топчето и... хопъ на червено. Спечели старецътъ. Усмихна се и сложи пакъ. Сега пакъ на бѣло. Завъртѣ се пакъ топчето и донесе нова печалба.

Брей, върви ми, — пошепна дѣдо Деню и сложи за трети пѣтъ.

И отново малкото стѣклено топче му донесе печалба.

Бръкна старецътъ въ джоба си. Какво ще стане, ако сложи една отъ сребърнитѣ пари? Ще купи по-хубава крава?

Ами, ако загуби? Той изтрѣпна. Какво ще стане съ кравата?

— Не, нѣма да загубя! Върви ми! — пошепна си дѣдо Деню и извади една сребърна пара.

Полекичка я сложи на червено. Топчето полегѣ по-бързо, отъ другъ пѣтъ. Сви се сѣрдцето на стареца. Посегна да си вземе парата, но отпусна ржка.

Малкото стѣклено топче почна да се върти по-бавно позапрѣ се въ една бѣла дупчица, премина полека въ червена.

— Спечелихъ!

Ала топчето имаше още сила, за да се търкули по-нататѣкъ и се спрѣ на бѣло.

Дѣдо Деню загуби.

Сребърната пара отиде въ голѣмия купъ на масата. Само тя бѣше новичка, чистичка и блестяща на слънцето.

Отиде паричката на дѣдо Деню. Оброни той глава. Какво да прави? Да купи ли по-лоша крава? Какво ще каже баба Гина? Ами защо не опита да си върне паричката? Ехъ, ако я спечели нѣма повече да играе.

Съ разтреперана ржка той извади

друга сребърна пара и я сложи на бѣло.

Загуби и нея.

Малкото стѣклено топче се спрѣ на червено.

Безъ да мисли, дѣдо Деню извади нова пара и я сложи. Той бѣше замаянъ. Ржцетѣ му треперѣха.

Загуби пакъ.

После пакъ сложи. Този пѣтъ спечели. Върна се една паричка, но веднага отново я загуби, а следъ нея още две.

Бавно, една по една, чезнѣха сребърнитѣ пари отъ джоба му и отиваха на купа при касата. Отъ време на време той печелеше, но веднага пакъ почваше да губи.

— Бавно чезнеше и кравата. Ставаше все по-лоша и по-лоша, докато се загуби съвсемъ.

Капчици потъ избиха по челото на дѣдо Деню. Предъ очитѣ му се завъртѣха червени кржгове. Въ ржката си стискаше последната пара.

Да я сложи ли и нея? Последната му надежда да си възвърне загубеното.

Полека я спусна на червено и затвори очи. А малкото топче бързо прескачаше дупчицитѣ.

— Бѣло! — извикаха високо.

Старецътъ се залюля. Едва се задържа да не падне. Обърна се и си трѣгна. Ушитѣ му пишѣха, краката му треперѣха. Нѣщо го душеше за гърлото и му се искаше да заплаче отъ мъка.

Отиде кравата. Отиде и радостта на баба Гина.

Когато излѣзе вѣнъ отъ града, дѣдо Деню тежко седна край пѣтя. Оброни глава, затвори очи и си помисли, какъ бабата седи на прага и очаква бѣла кравичка съ кафяво около муцунката.

Домжнѣ му още повече. Отъ очитѣ му закапахъ едри сълзи.